

Ekelöf om sommaren

Sommarväder

Regnet slår mot taket.
Och hela fjärden ligger så stilla
att man kan höra en knappnål falla till golvet.
Regnet mumlar under taket.
Och hela taket är så blankt och spänt
att en enda fjäder kunde knäcka dess rygg.
Nu vänder stenarna ansiktet i vädret
med öppen mun.
Nu är det grässtrånas tur att vagga med huvudet.
Allting blir till ting i tur och ordning, tänker gräsparven
som ligger död och fuktig på vattenluckan.

Regnet trummar mot vattenluckan.

Och i förrgår, då en grankott föll, dundrade det.

Det var pricken över vattenluckans i –
som är så blank att den räcker lång näsa
åt alla liggsoffor
med eller utan röda blommor
som sticker ner sina rötter i jorden
så långt att det blir morötter av dem
och vattnet är så elakt och så surt
att rötan går upp i grantopparna –
Regnet trummar med fingertopparna
droppar av ord
bin eller flugor mot rutan
vars näsa är så blank att den räcker lång tunga
åt konservburken
uppäten sedan i torsdags
och regnet trummar på konservburken.

I konservburken trummar en humla
uppäten sedan i onsdags.
Nu är det humlans ande bara.
En fjäder knäckte humlans egen rygg,
gick sedan sönder själv.

Sommarnatt

Röda moln över grönskande träd
och mellan trädens stammar
glittrande vatten ...
Skymningen sjunker sakta ned:
Snart är det ljusa natten!

Snart är det ljusa natten ...
I horisontens trolska
cirkel är drömmaren fången,
fången i mitten av världen!
Ensam på berget står han och ser
hur aftonrodnaden glider
mot soluppgången ...

Skingrade långt över fjärden
når honom ekon av röster,
klanger av hambo och polska ...
Timmarna skrider ...
Vad rör honom mänskorna mer,
vad rör honom världen!
Hans blick är bland molnen, de underbara:
Gärna följde han dem
på den hägrande färden
mot öster.

Att gå i skogen efter regn

Att gå i skogen efter regn
högsommardag efter värme
det stiger andakt ur gräset
det är andakt mellan grenarna
när skogen dricker
I gläntan drar dimman förbi
Luften är stilla det är tyst
Och fåglarna ropar frågor och svar bortom tystnaden
Droppar faller ännu
Mellan tröjan och halsen
De svarta grenarna som multnar minns sitt liv i vätan
Man hittar kantareller
nyutspruckna

Gunnar Ekelöf (1907-1968) ansåg sig själv som en outsider. Under mellankrigstiden blev han en av de främsta representanterna för den moderna, svenska dikten. Han var påverkad av surrealisterna men hade också stor kunskap om musik, konst och orientalisk kultur. I dag är han en klassiker med diktsamlingen "En Mölna-elegi" (1960) som sitt främsta verk.

Dikterna är hämtade ur "Gunnar Ekelöf, Skrifter 4, Appendix 1927-1968" (Bonniers 1992). De hör till kategorin "Dikter vid skilda tillfällen" som författaren valt bort när han ställde samman sina diktsamlingar.
Att gå i skogen efter regn skrevs 1950, Sommarnatt 1937 och Sommarväder... 1955.
Illustrationer: Martin Graden